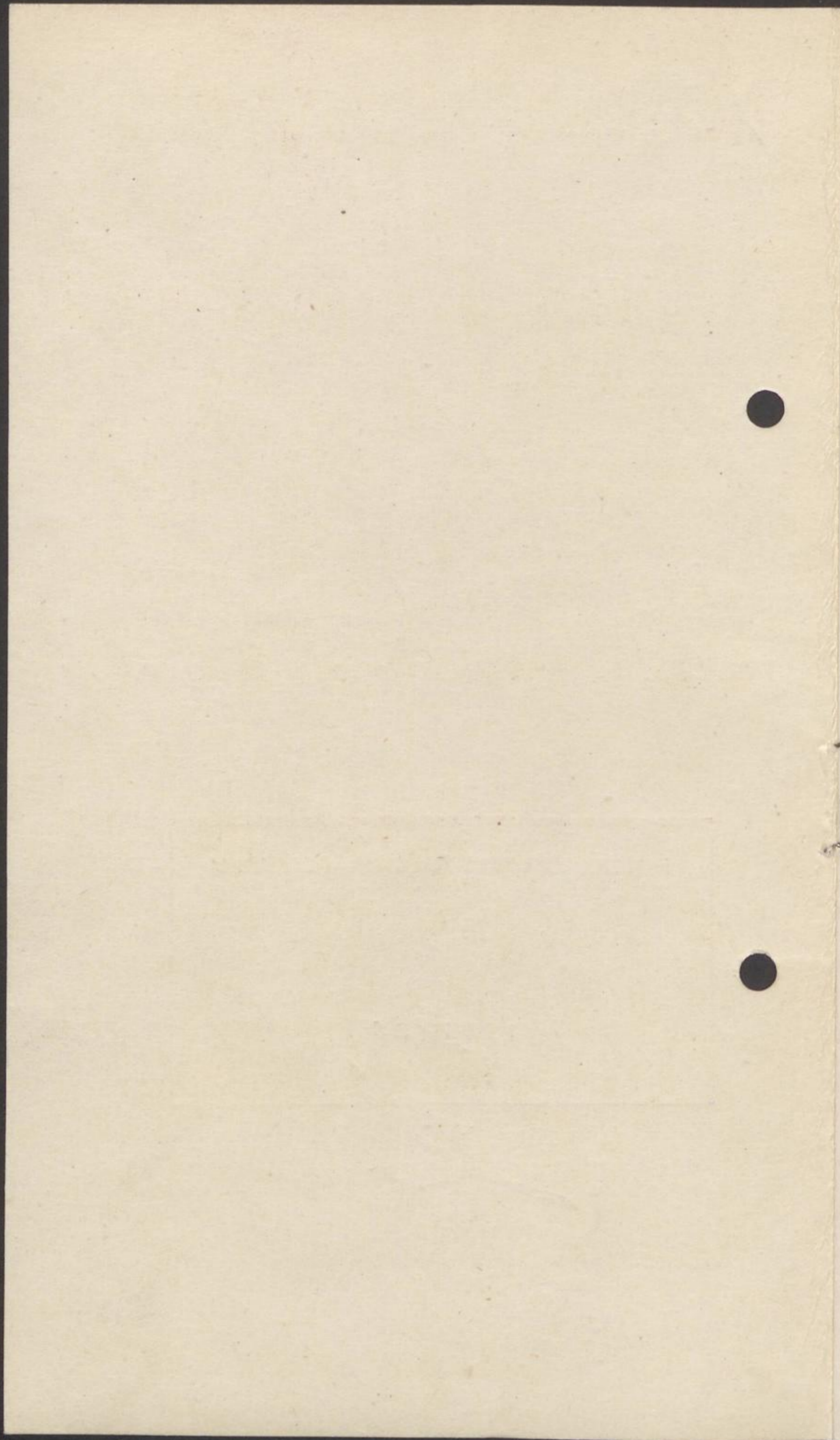

PAŃSTWOWA FILHARMONIA w POZNANIU

PROGRAM

1957/58

PAŃSTWOWA FILHARMONIA W POZNANIU
AULA UNIWERSYTETU IM. ADAMA MICKIEWICZA

Środa, dnia 13 listopada 1957 r. — godz. 19,15

*Gościnny występ
Orkiestry
Filharmonii Drezdeńskiej*

Program

DREZNO

Piękno tego miasta wraz z jego skarbami sztuki są dziś już tylko wspomnieniem.

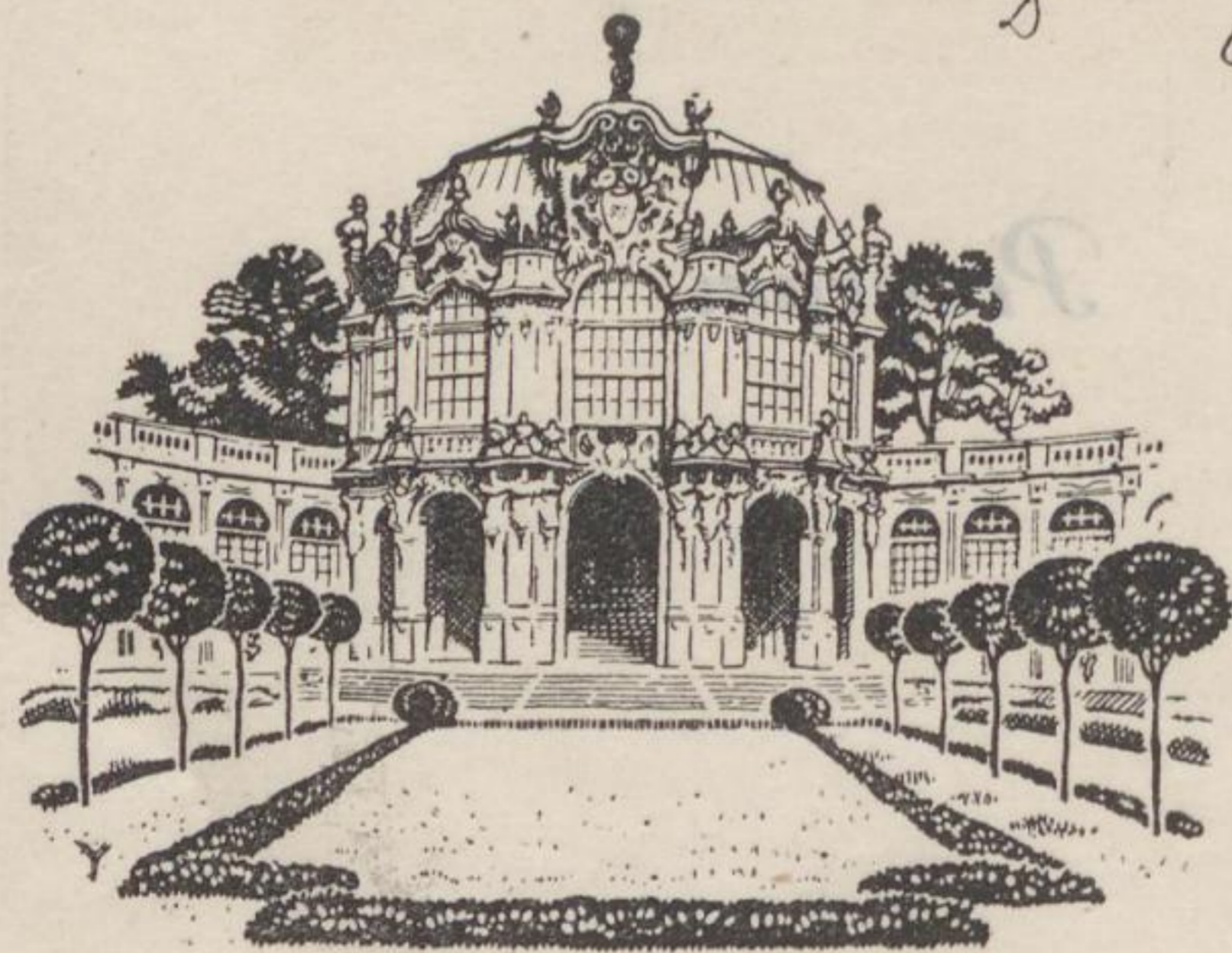
Lecz Drezno — miasto sztuki — żyje, a jego stara kultura muzyczna jest bardziej żywa niż kiedykolwiek.

Obok światowej sławy Drezdeńskiego Chóru (Dresdner Kreuzchor) i Saskich Teatrów Państwowych wraz z Państwową Orkiestrą (Staatskapelle), Orkiestra Filharmonii Drezdeńskiej swym artystycznym poziomem reprezentuje dziś najlepiej Drezno jako miasto muzyczne.

Jest to zespół muzyczny odznaczający się bezinteresownością i poświęceniem, wybitnie artystyczną, spontaniczną a świadomie utrzymaną dyscypliną wewnętrzną, oraz dostosowaniem się i scaleniem jednostki z całością. Poszczególne grupy instrumentalne — kwartety smyczkowe nastawione na muzykę kameralną, oraz zespoły instrumentów dętych — są na wskroś filharmoniczne w swej istocie i poprzez ogromnie intensywne uprawianie muzyki utrwalają kulturę tej orkiestry.

Prowadzenie jej bywało dotąd zawsze przyjemnością dla zaproszonych dyrygentów, choćby sław światowych — tak jak dla mnie oświadczenie jest zaszczytem.

Heinz Bongartz

PROF. HEINZ BONGARTZ
Laureat Nagrody Państwowej

ORKIESTRA FILHARMONII DREZDEŃSKIEJ

SLUB

Wir führen Wissen.

Dresdner
Philharmonie

W Y K O N A W C Y

ORKIESTRA
FILHARMONII DREZDEŃSKIEJ

DYREKCJA

HEINZ BONGARTZ
LAUREAT NAGRODY PAŃSTWOWEJ

P R O G R A M

L. v. BEETHOVEN — LEONORA III

M. REGER — WARIACJE I FUGA NA TEMAT
MOZARTA

P R Z E R W A

P. THILMAN — IV SYMFONIA op. 64
I Breit, schwer, lebhaft, straff
II Duster, sehr ruhig
III Scherzo, sehr lebhaft
IV Sehr langsam, — lebhaft —
stürmisch

R. STRAUSS — DYL SOWIZDRZAŁ

DYREKCJA ZASTRZEGA SOBIE PRAWO ZMIANY PROGRAMU

Filharmonia Drezdeńska

80 lat historii Filharmonii Drezdeńskiej są pełne przemian. Początkowo w roku 1870 nowozałożony zespół instrumentalny nosi nazwę związaną z wybudowaną w tym czasie salą koncertową Domu Przemysłu „Gewerbehause-Orchester”. Odnosi się wrażenie, że pierwowzorem tej nazwy jest „Gewandhaus-Orchester” w Lipsku. W 1915 r. zmienia się nazwa na „Dresdner Philharmonisches Orchester” i dopiero od 1924 r. ustala się do dziś używana nazwa „Drezdeńska Filharmonia”. W tym czasie ukonstytuowana była orkiestra na zasadach spółdzielczych, później forma prawna zmienia się i od roku 1950, po upaństwowieniu, staje się ona Państwową Orkiestrą Saksonii. Już w początkach istnienia orkiestry sława jej promieniuje daleko poza Drezno. Dzięki wybitnym osiągnięciom otrzymuje liczne zaproszenia na występy zagraniczne. W roku 1879 koncertuje w Warszawie, w 1883 w Amsterdamie, w roku 1907 odbywa tournée po Danii i Szwecji, w roku 1909 odnosi wspaniałe sukcesy w Ameryce Płn., w latach 1940—41 objeżdża Francję, Belgię i Holandię. Najsławniejsze nazwiska świata muzycznego są związane z tą orkiestrą jak: D'Albert, Busoni, Rachmaninow, Schnabel, Egon Petri, Sarasate, Ysaye, Kreisler, Hubermann, Thibaud, Elman, Flesch, Casals, Hans von Bülow, Ryszard Strauss, Antoni Rubinstein. Czajkowski i Dworzak dyrygowali swoimi utworami. W 1914 i 1916 r. Artur Nikisch dyrygował dwukrotnie tą orkiestrą. Tak słynni wir-

tuozi jak Stefan Frenkel, Simon Goldberg, Enrico Meinardi siedzieli przy pierwszych pulpitych. Wykaz dyrygentów zawiera m. in. nazwiska: Fritz Busch, Schuricht, Mengelberg, Molinari, Knappertbusch, Defauw, Kleiber, Eugen Jochum i Karajan.

Szczególnym celem Filharmonii Drezdeńskiej było zawsze i jest propagowanie muzyki nowej, współczesnej. Między rokiem 1873 a 1885 wykonuje ona z powodzeniem utwory ówczesnych modernistów jak Liszta, Goldmarka, Wagnera. Później zapoznaje Drezdeńczyków z muzyką R. Straussa i Regera. Dzięki postępowym tendencjom orkiestry, Drezno przestaje czuć i myśleć konserwatywnie w dziedzinie muzyki.

Po zburzeniu Drezna w 1945 r. Filharmonia jest jedną z najaktywniejszych placówek w kulturalnym życiu miasta. Stawia sobie jako najważniejsze zadanie stworzenie nowej tradycji związanie życia współczesnego z żywą muzyką. Mało jest orkiestr, które by w swoim programie tak wiele miejsca poświęcały muzyce współczesnej. W latach 1948—50 wykonano w 20 filharmonicznych koncertach 37 utworów współczesnych.

Liczbę tę powiększają jeszcze — skoro się je uwzględni — koncerty z gościnnymi występami dyrygentów krajowych i zagranicznych jak: Scherchen, Rowicki, Garaguly, Neumann, Klemperer, Abendroth, Rosbaud i wielu innych.

Od 1947 r. stałym szefem orkiestry jest prof. Heinz Bongartz. Jego zapał do pracy gwarantuje, iż

w życie muzyczne Drezna nie obniży swego poziomu. Inwencja artystyczna prof. Bongartza ma swój wyraz w bardzo interesującym doborze programów, ponieważ jako dyrygent nie zadawała się wykonywaniem jedynie znanych kompozycji cieszących się utartą renomą, lecz posiada odwagę wprowadzania nowych, śmiałych pozycji muzyki współczesnej.

Przyszłość niewątpliwie podkreśli, że orkiestra Filharmonii Drezdeńskiej zdaje sobie sprawę z najważniejszego i najwyższego swego zadania jakim jest odkrywanie i rozpowszechnianie dóbr kultury muzycznej. Skoro dziś zaliczamy orkiestrę Drezdeńską do przodujących zespołów instrumentalnych świata — nie jest to li tylko wynikiem 80-letniej tradycji, lecz i rozmachu z jakim rozwiązuje ona zadania chwili bieżącej i podejmuje sprawy przyszłości.

(wg tekstu J. P. Thilmana)

Cena 2.50 zł

Okladkę projektował: Józef Skoracki